

מ"ת 9084/11/17 - מדינת ישראל נגד אחמד סחאר (עציר) תושבי איו"ש

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 9084-11-17 מדינת ישראל נ' סחאר(עציר) מ"ת 6874-11-17 מ"ת 9035-11-17

05 נובמבר 2017

מספר פל"א 486783/2017

לפני כבוד השופט גיא אבנון
המבקשת מדינת ישראל

נגד
המשיב אחמד סחאר (עציר) תושבי איו"ש

נוכחים:

ב"כ המבקשת מתמחה טל חזן

ב"כ המשיב עו"ד איריס אהרונוב

המשיב הובא לדיון באמצעות שב"ס

החלטה

ביום 3/11/17 הוגשה בקשה להארכת מעצרו של המשיב, שבצדה הצהרת תובע (מ"י 6874-11-17).

עמוד 1

בית המשפט, כב' השופטת מ' בן ארי, הורה על שחרורו של המשיב (אז - חשוד), בתנאים אשר יבטיחו התייצבותו להמשך ההליכים בעניינו. התנאים כללו חתימה על התחייבות עצמית, חתימה של ערב צד ג' ישראלי, תוך שאושרה כערבה גב' מרים סחאר, והפקדת מזומן בסך 5,000 ₪.

המדינה ביקשה לעכב ביצוע החלטת השחרור ובית המשפט דחה את הבקשה לעיכוב ביצוע.

החלטת השחרור ניתנה בשעה סמוכה לכניסת השבת, לאחר שמזכירות בית המשפט סיימה את עבודתה. משכך הורה בית המשפט (בכתב יד ובצירוף חותמת ותאריך), כי יש למלא את תנאי הערבות בתחנת המשטרה הרלוונטית, קרי, תחנת משטרת נתב"ג.

היום הובא המשיב לאולמי כשהוא עצור, ובמקביל הוגשו כתב אישום ובקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

בפתח הדיון הסתבר כי התנהלות משטרת ישראל בתיק זה, ככל שהדברים התנהלו כפי שמתארת באת כוח המשיב, הינה התנהלות שערורייתית ויש בה כדי להוות הפרת צו שיפוטי.

מסתבר, כי ביום 3/11/17 לאחר קבלת ההחלטה, התייצבו ערבים בתחנת משטרת נתב"ג וביקשו לממש את ההחלטה, קרי, לחתום על ערבות צד ג' ולהפקיד ערובה במזומן בסך 5,000 ₪. הגורמים הרלוונטיים בתחנת המשטרה סירבו לקיים את צו בית המשפט ולא אפשרו לבני המשפחה להפקיד את הערובה במזומן. חלף זאת, הופק עבורם שובר תשלום, והם נשלחו אחר כבוד להפקיד את הכסף בסניף דואר עלום. נוכח העובדה שהדברים התנהלו לאחר כניסת השבת, לא עלה בידם להפקיד את הכסף בסניף דואר, ולאור התנהלות משטרת ישראל, רק הבוקר הופקד הכסף לאחר שבית המשפט הנפיק עבור המשיב שובר תשלום.

לכאורה, אין מדובר רק בהפרת צו שיפוטי על ידי משטרת ישראל, אלא אף בגרם מעצר שווא, שעה שהמשיב היה אמור להיות משוחרר למצער מאז יום 3/11/17 בשעות הלילה. המשיב נתון במעצר גם עתה (5/11/17 שעה 14:45).

מסתבר כי הערבה אשר חתמה על ערבות צד ג' בעניינו של המשיב, ערבה שאושרה ע"י בית המשפט, חתמה על הערבות בתחנת המשטרה ואין בידי הסנגורית העתק מחתימה זו. הערבה איננה נוכחת היום בבית המשפט (אף לא צריכה הייתה להיות נוכחת), ומשכך יש צורך באישור ערב צד ג' אחר.

ב"כ המבקשת עותר להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נוכח חומרת העבירות המיוחסות לו ועברו הפלילי הרלוונטי והמכביד, והפנה להחלטת בית המשפט העליון בבש"פ 6548/16 אכבאריה נ' מדינת ישראל (24/8/16) (להלן: עניין אכבאריה).

אומר כבר עתה כי למרות הדמיון בין עניין אכבאריה לבין עניינו של המשיב, עיון מדוקדק בהחלטה מגלה כי מצב

העניינים שונה, וההחלטה בעניין אכבאריה אין בה כדי להוות תקדים מחייב להחלטה בעניין המשיב, ואבהיר בקצרה:

בעניין אכבאריה דובר על נאשמים שלא עמדו בתנאי השחרור עליהם הורה בית המשפט, ומשכך משהוגשה בקשה למעצרים עד תום ההליכים, שומה היה על בית המשפט לדון בבקשה ללא קשר להחלטת השחרור שניתנה בעניינם בהליך מעצר הימים.

בעניינינו המצב שונה תכלית השינוי. המשיב עמד לכאורה במלואם בתנאי השחרור שנקבעו, תוך שבקשה לעיכוב ביצוע החלטת השחרור נדחתה. העובדה כי המשיב נתון במעצר מאחורי סורג ובריח נופלת אך ורק לחובתה של משטרת ישראל, אשר לכאורה עשתה דין לעצמה וסירבה לקיים החלטה מפורשת של בית המשפט. דעתי לגבי התנהלות שערווייתית זו של משטרת ישראל נכתבה באופן מפורש לעיל.

במצב דברים זה הדיון איננו בעניינו של מי שנתון במעצר עקב אי עמידתו בתנאי השחרור, אלא בעניינו של מי שנתון במעצר חרף עמידתו בתנאי השחרור ונוכח התנהלות משטרת ישראל.

משכך, אשקול את האפשרות להורות על מעצרו של המשיב כאילו הוא נתון בפניי כשהוא משוחרר ללא תנאים.

כתב האישום שהוגש היום מייחס למשיב עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והתחזות לאחר במטרה להונות. המדובר בעבירות אשר מקימות עילה של חשש המלטות מן הדיון, והפסיקה חזרה ושנתה כי עילה זו ניתנת להחלשה משמעותית בדרך של קביעת תנאי שחרור אשר יבטיחו התייצבות נאשם לדיונים בעניינו.

עיון בעניין אכבאריה מגלה כי באותו מקרה הוגש כנגד הנאשמים כתב אישום בגין כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, חבלה במזיד ברכב, ובעניינו של אחד מהם גם עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא ביטוח. מכאן, בעניינם של אותם נאשמים קמה עילת מסוכנות מובהקת, וזאת כעילה מרכזית המאפילה על עילת החשש להתחמקות מהליכי שפיטה.

עוד אין להתעלם מהעובדה כי המשיב לכאורה משוחרר במועד הגשת כתב האישום, ולפי הלכת קוניוף בש"פ 8015/09 קוניוף נ' מדינת ישראל (20/10/2009), נאשם ישהה באותם תנאים בהם הוא נתון לאחר כתב אישום, עד קיום דיון בבקשה גופה, וזאת למעט מקרים חריגים אשר מצדיקים שינוי התנאים המגבילים עובר לצילום חומר החקירה על ידי הסנגור.

בעניינינו לא קמות נסיבות חריגות המצדיקות מעצרו של המשיב לאור הגשת כתב האישום.

נוכח המפורט לעיל אני מורה כי המשיב ישוחרר עד החלטה אחרת בהתאם לתנאי השחרור שנקבעו ע"י כב' השופט מ' בן ארי במסגרת הליך מ"י 6874-11-17, תוך שאני מאשר כערב צד ג' את מר סלאמה אלאטרש ת.ז. 029859212

טלפון - 054-8744557.

המשיב מוזהר בחובת התייצבותו לדיון במסגרת ההליך העיקרי אשר נקבע ליום 26/12/17 שעה 10:00 בבית משפט השלום בראשון לציון בפני כב' השופטת דקל נוה.

לא יעמוד המשיב בתנאי השחרור, ייעצר עד החלטה אחרת, ויובא לתזכורת ערבביות ביום 6/11/17 שעה 10:00.

ניתנה והודעה היום ט"ז חשוון תשע"ח, 05/11/2017 במעמד הנוכחים.

גיא אבנון, שופט

החלטה

חזקה עלי הקביעה כי ברגיל מן הראוי לאפשר עיכוב ביצוע החלטות על מנת ליתן לערכאת הערר את האפשרות לבחון מחדש את החלטת הערכאה הנמוכה ממנה.

ואולם, בקשה לעיכוב ביצוע, כשמה כן היא, בקשה, ובסמכותו של בית המשפט לקבלה ואף לדחותה.

בענייננו מדובר בחריג אשר מצדיק דחיית הבקשה.

אפנה לכל המתואר לעיל, להתנהלות שהובילה לכך שהמשיב נתון במעצר, אך ורק נוכח אי קיום צו בית משפט על ידי משטרת ישראל.

עוד אפנה להבחנה המהותית בין החלטת בית המשפט העליון בבש"פ 6548/16 בעניין אכבאריה לבין עניינו של המשיב שבפניי.

נוכח כל אלה, לא מצאתי לקבל את הבקשה לעיכוב ביצוע והיא נדחית.

עמוד 4

ניתנה והודעה היום ט"ז חשוון תשע"ח, 05/11/2017 במעמד הנוכחים.

גיא אבנון, שופט

הוקלד על ידי אורלי שיליאן